

Ž 9,2-3; Tt 3,4-7; J 3,1-21 Rozmluva s Nikodémem

Sestry a bratři, vážená křestní rodino a přátelé,

z Janova evangelia jsme právě slyšeli rozhovor Ježíše a Nikodéma. Tento biblický text je základem našeho zamyšlení z toho důvodu, že si ho zvolili manželé Krásných, kteří dnes přinášejí svého prvorozeného syna ke svátosti křtu. - Dovolte mi malé srovnání: Biblický Nikodém i manželé Krásných a kmotři Jakuba jsou všichni moudří, vzdělaní lidé. Přicházejí za Ježíšem, to On je ve středu jejich zájmu. V tom je shoda navzdory časovému odstupu. Ale vy, Karle a Hanko, Jiří a Johne, přicházíte za Kristem veřejně, ve dne – ve sváteční neděli, do kostela zaplněného dalšími lidmi. Nikodém přišel za Ježíšem tajně, v noci, aby ho nikdo neviděl. Ježíš ho zajímal, přitahoval, dokonce mu Nikodém říká: „Víme, že jsi od Boha“. Ale Nikodém ještě nemá víru spojenou s odvahou; víru, která se ke svému Pánu dokáže přiznat a přihlásit veřejně. Takovou víru vy máte. A věřím, že i my mnozí máme víru, která je statečná a nebojí se nepochopení, problémů ani posměchu.

Pán Ježíš hned na začátku rozhovoru jde na hloubku, do středu věci, jde k věci (jak říkáme). On ví, že kvůli tomu Nikodém přišel; ne proto, aby Ježíšovi pochleboval. Nikodémovi jde o Boží království a Ježíš to dobře ví. Jak můžeme dosáhnout věčného života u Boha? Prastará, odvěká otázka, která ovšem dnes mnoho lidí nezajímá.... Ježíš pravil Nikodémovi: „Amen, amen, pravím tobě.“ /Amen, amen – znamená důraz, závažnost; jako by Ježíš říkal: Teď dobře poslouchej, je to velmi důležité!/ „Nenarodí-li se kdo znovu, zhůry, z vody a z Ducha, nemůže spatřit království Boží.“/v.3/ Nově se narodit k živé naději – píše apoštol. Když uvěříme v Boží lásku, která se zviditelnila v Ježíši z Nazaretu, když přijmeme Kristovu oběť i za svá provinění a tím přijmeme Boží odpuštění, když jdeme životem v radosti ze vzkříšení (Kristova i svého), pak jsme se nově narodili z vody a z Ducha. Voda symbolizuje obmytí od hříchů, očištění, křest, Duch s velkým D je Duch svatý – Boží síla působící v nás. Nově se narodit z Ducha (z Boha) znamená opustit starý způsob myšlení, zřeknout se sobectví a sebestřednosti, opustit život, který s Bohem nepočítá, a naopak s ním ve svém životě počítat, spolehnout se na něho, důvěřovat Boží lásce. Také vy Bohu důvěřujete, proto chcete dnes odevzdat svůj nejcennější poklad – své

dítě, svého syna do Boží lásky, péče a milosti. Na své cestě víry přicházíte ke světlu...

Pán Ježíš o sobě řekl: „Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života“/J 8,12/. Toužíme po světle života. Nechceme bloudit ve tmě a neustále klopýtat a padat. Chceme chodit ve světle. A do tohoto světla v Kristu uvádíme i malého Jakuba. Má – lidsky řečeno – štěstí. Narodil se v zemi hojnosti do dobré rodiny, do zázemí veliké péče, lásky a pohody. A dnes jej vkládáme také do Boží láskyplné náruče. Je to to největší a nejcennější, co mu můžeme – můžete dát.

Sestry a bratři,

ať o nás všech platí Ježíšovo slovo, řečené Nikodémovi: „Kdo činí pravdu, přichází ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu“/v.21/. Amen.

/Jindřiška Buttová, Praha 4 Krč, 7. 6. 2015, slovo při křtu Jakuba Krásného/